

[Kirkeministeren.]

lejre, men jeg tør håbe på, at man vil vise den fornødne forståelse og den nødvendige vilje til at søge ordningen realiseret. I så fald vil et gammelt stridsspørgsmål, i adskillige kredse et stærkt irritationsmoment, blive bragt ud af verden.

Forslaget sigter navnlig på to ting: at få præstegårdsjorden med ind i jordfordelingen og at skaffe tillægsparceller til de for små husmandsbrug. Naturligvis bliver der også tale om almindelig udstykning, men det er dog de to førstnævnte hensyn, der vejer stærkest til.

I store dele af Sønderjylland er jordfordelingen forfærdelig, og en radikal ændring af dette forhold er stærkt påkrævet. I dag er chancerne der mere end nogensinde før. Jordlovsudvalget disponerer i Sønderjylland over ca. 12 000 ha jord. Lægger man her til de ca. 5 000 ha, som hører til de sønderjyske præstegårde, får man en så stor jordmængde, at muligheden for en virkelig god jordfordeling er der. For at man skal kunne opnå det helt tilfredsstillende resultat, er det dog måske nødvendigt at ændre og skærpe jordfordelingsloven, og jeg vil anse det for lykkeligt, om noget sådant kunne ske. Jeg mener at vide, at et sådant forslag vil blive fremsat allerede i denne samling.

For at løse de opgaver, dette forslag tager sigte på, foreslår jeg stillet til rådighed af statskassen et årligt beløb på indtil 250 000 kr. — dog ikke ud over 10 år. Ledelsen af arbejdet foreslås overdraget til et udvalg på 3 mand, sammensat således: kirkeministeriet udpeger formanden, endvidere udpeger landbrugsministeriet et medlem, medens det tredje medlem skal udpeges af den sønderjyske menighedsrådsforening. Udvalget skal lede forhandlingerne om ordningen for de enkelte præsteembeders vedkommende og skal i givet fald selv tage initiativet.

Det bestemmes videre i lovforslaget, at det enkelte præsteembede skal kunne beholde indtil 15 ha middelgod jord for at drive det som selvstændigt jordbrug. Endvidere kan man også få lov til at beholde noget mere jord, dersom man indgår på mageskifte i den hensigt at muliggøre en mere hensigtsmæssig jordfordeling, oprettelse af selvstændige landbrug eller tilvejebringelse af tillægsparceller o. s. v. Der tæn-

kes her f. eks. på plantagejord og anden ikke-udstykningssejnet jord.

Som en anden form for værdifast erstatning kan der ydes tilskud til opførelse af avlsbygninger eller istandsættelse af allerede bestående bygninger.

Således som det er almindeligt eller dog meget hyppigt forekommende ved udstykninger landet over, vil der kunne pålægges dem, der får overdraget jord som tillægsparceller, en ekstra afgift på 2 pct. et vist åremål fremover, og i ganske særlige tilfælde kan der af statskassen — dog ikke ud over 10 år — ydes embedet en årlig godtgørelse på 2 pct.

Der åbnes altså forskellige muligheder. Jeg vil tro, det er bedst sådan, og det er mit håb, at den ordning, der her er ridset op, og som forhåbentlig i løbet af kort tid bliver en realitet, vil blive udnyttet efter sin hensigt. Ordningen vil kunne være med til at åbne for de store muligheder i grænselandet, til gavn først og fremmest for landbruget dernede, men tillige for det øvrige erhvervsliv, og det tiltrænges i høj grad.

Jeg skal hermed indstille lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Formanden: Eksemplarer af de nu fremsatte lovforslag vil blive omdelt til tingets medlemmer.

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 15 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om vilkår for bortsalg af jord i offentligt eje.

Valgt blev: *Holger Eriksen, Ingvard Dahl, Einer-Jensen, Kai Jensen, Holger Larsen, Th. Poulsen, Bertel Dahlgaard, Hans Hansen (Rørby), Henry Hansen, Søren Andersen, Peder Christensen, Hans Conrad Koefoed, Sønderup, Kristen Amby og Peder Jakobsen.*

Den næste sag på dagsordenen var:

Afgørelse af spørgsmålet om henvisning af forslag til beslutning af folketinget (af Fibiger m. fl.) til et udvalg på 15 medlemmer eller til et udvalg på 16 medlemmer.